

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

The Provincial Library City
Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

PIK VI. Ч. 128. ЧЕТВЕР, 13. ЛИСТОПАДА 1924. WINNIPEG, MAN. THURSDAY, NOVEMBER 13th, 1924. No. 128. VOL. VI.

Повстання проти фашістської диктатури в Іспанії

РЕВОЛЮЦІЙНИМИ ЗАВОРУШЕННЯМИ ОХОПЛЕНІ ПРОВІНЦІ КАТАЛЬОНІА І НАВАРЕ.

В Барцельоні збунтувався регімент інженерів. — Цензура не перепускає абсолютно ніяких вістей.

ПАРИЖ, 11. листопада. — Французьке правління заарештувало в Каталонії і Наварі рідко вчора здох еспанського кордону стислу сторожу в наслідок революційних заворушень.

Французи будуть докладати всіх зусиль, щоб не допустити до переправи зброї або переходу політичних підозрілих через кордон до Іспанії.

Таку обіцянку зложив вчора правління диктатора Де Рівєри французький амбасадор в Мадриді.

Подорожні прибуваючі на мадридській експресі кажуть, що в п'ятницю вечером збунтувався в Барцельоні регімент інженерів.

Касарень в Барцельоні стережуть всі локальні війська, які має до диспозиції диктатура в провінції.

Подорожні даліше заявляють, що в провінції Наваре повстання проти правління продовжується.

Цензура недопускає абсолютно ніяких вістей.

В БАРЦЕЛЬОНІ СТРАЧЕНО ДВОХ УЧАСНИКІВ ПОВСТАННЯ.

Заступник голови військової дирекції де Магас остерігає повстанців, що їх чекають тяжкі кари.

БАРЦЕЛЬОНА, Іспанія, 11. листопада. — Тут страчено вчора Жуана Монтежа і Жозе Ліцера, двох в'язнів, арештованих підчас заворушення проти дирекції минулого тижня.

Коли їх повідомлено було в неділю вечером, що військовий суддя потвердив їх смертні присуди, Ліцер заявив: "Ми лише раз вмираємо, і нам однаково, чи це в палаті чи на шибениці."

МАДРИД, Іспанія, 11. листопада. — Адмірал маркіс де Магас, заступник голови еспанської військової дирекції, остеріг вчора в промові особи, що боряться проти тиранії диктатури, що вони будуть остро покарані.

Правління видало вчора урядову ноту, в якій відмовило просбі еспанських видавців газет і журналістів, щоб знести цензуру на пресу.

ДВА ЧЛЕНИ ІТАЛІЙСЬКОГО КАБІНЕТУ ХОТИЛИ РЕЗИГНУВАТИ.

Починую цього був недавній напад фашістів на бувших жовнів підчас фашістського свята.

ПАРИЖ, 12. листопада. — Настіпні до тутешніх політичних кіл відомості з Риму кажуть, що італійському фашістському кабінетові загрожує розбиття. Причиною цього є недавній напад фашістів на бувших жовнів підчас фашістського свята.

Два члени правління предложили свої резигнації, однак прем'єр Муссоліні втру-

вав ситуацію в той спосіб, що порадив міністрові внутрішніх справ Федерзоні відтягнути свою резигнацію, щоб ратувати партію, а резигнацію міністра війни Ді Джорджія відмовився прийняти.

Федерзоні, послушавши поради прем'єра, запропонував кабінетові перевести цілковиту реформу фашізму, чого, розуміється, Муссоліні не хотів слухати.

ЛІДЕР ВЕТЕРАНІВ ПОС. ПОНЗІО УСТУПИВ З ПАРТІЇ ФАШІСТІВ.

РИМ, 11. листопада. — Президент римської секції товариства ветеранів Понзіо зрезигнував з фашістської партії на знак протесту проти недавнього нападу фашістів на італійських лібералів.

Понзіо є визначним послом. Він був одним з найсильніших представників Муссоліні в парламенті. Його резигнація може сильно відбитися на фашістській правління.

Більшість в парламенті. В Неаполі арештовано 19 фашістів за напад на членів італійської ліберальної партії.

В БОРОТБІ ПОЛЯГЛО 30 ПОВСТАНЦІВ.

В боротьбі між повстанцями і правлінням в Бразилії, убито 30 повстанців а багато ранено. По стороні правління було 4 убитих і 6 ранених.

В РЕВАЛЮ РОСПОЧАВСЯ ПРОЦЕС ПРОТИ КОМУНІСТІВ ЕСТОНІЇ.

Судовий будинок і всі публічні будинки стереже військо, яке є готове до здавлення революції.

РЕВАЛЬ, Естонія, 11. листопада. — Вчора розпочався тут процес проти 149 комуністів, обвинувачених о плянванні викликати революцію в Естонії в день Першого Мая ц. р.

Вчасним ранком жовніри ревальського гарнізону відпровадили комуністів до судового будинку, якого стерегло кілька відділів машинових карабінів.

Відділи війська були «установлені» у всіх публічних будинках і ревальській гарнізон був пригатований до другого повстання, яке комуністичні в'язні предказували на перші дні розправи.

Помимо сильної нагнітки поліції, яка за останні два тижні арештувала близько 200 комуністів, щоб зліквідувати Комуністичну Партію в Естонії, населення Ревалю, пробудившись вчора рано, знайшло вулиці міста заповнені плакатами, в яких закликалося населення повстати проти уряду.

Комуністів боронить на суді велика група місцевих адвокатів. Кільком більшовицьким адвокатам, які мали боронити арештованих, відмовлено естонських віз.

На розправі буде покликано 80 свідків і буде відчитано більше як 100 документів. Прокураторія буде старатися доказувати, що Третій Інтернаціонал і радянське правління є одна і та сама організація.

Реваль є переповнений балтійськими кореспондентами і отворення процесу опізналося через те, що товня з 1,000 людей старалася дістати місця в судовій залі, які всі вже були зарезервовані.

"Ваба Маа", естонська газета, подає подробиці страчення двох комуністів: Функса і Вінтера. Їх розстріляно в п'ятницю за те, що хотіли помочи втекти своїм ув'язненим товаришам. Вінтер помер з окликом в честь Третього Інтернаціоналу.

У В'ЯЗНИЦІ В САМБОРІ ВИБУХ БУНТ.

Підчас здавлення бунту убито та ранено кількадесят в'язнів.

ВАРШАВА, 20. жовтня. — Польська преса замовчує причини та розмір бунту, що відбувся в в'язниці в Самборі. Протягом кількох останніх днів у самборській в'язниці двічі починався бунт, при ліквідації котрого убито та ранено кількадесят в'язнів. Тепер в'язниця окружена військом.

Бунт в'язнів у Самборі не є одним явищем. Сьогодні наспіли відомості про великий бунт в'язнів у Львові. Цей бунт був протестом ув'язнених проти катування комуністичних в'язнів.

Поліція, прибувши до в'язниці, побіла до неприготовності багатьох в'язнів, яких опісля замкнула ще до карцеру.

Л. Троцький про імперіалізм Злучених Держав

МОСКВА, 8. листопада. — Народний комісар армії і флоту Лев Троцький, промовляючи на конференції представників організацій військової індустрії, вказав на небезпеку, що загрожує Радянським Республікам з боку зростаючого військового імперіалізму в різних кряях світа.

Вказуючи на необхідність збільшення видатності продукції у всіх галузях військової індустрії, Троцький заявив, що завдання Червоної Армії є завдання від світового імперіалізму, котрий нагло і автоматично зростає в кожнім краї і становить одиникий тревалий елемент у перехідній стані сучасної історичної доби. Троцький навів Злучені Держави як найгірший примір військового імперіалізму.

"Злучені Держави, — говорив Троцький, — стали світовою ареною для імперіалізму на великі розміри не лише в порівнянні зі сучасною здеморалізованою Європою, але й в порівнянні з передвоєнною Європою. Злучені Держави мають в своїх руках половину світової моторової сили і половину всього злата в світі, в той час, як їх населення становить лише одну шістнадцяту частину населення земської кулі.

"Це становить технічну і економічну підставу американського імперіалізму, що переріс в імперіалізм. Америка, беручи участь в світовій війні, осгнула свою ціль, і побільшила свою воєнну флоту до величини англійської флоту. Злучені Держави даліше збільшають свій імперіалізм під покришкою оборони, хоч в них нема сусіда, який міг би їм загрозувати.

"Ми зближаємося до доби агресивного розвитку американського імперіалізму, що веде таку саму заборчу політику, яку він перед війною німець-

РЕФЕРАТ ТОВА. М. ІРЧАНА.

Запрошений укр. робітничими організаціями у Вінніпегу, письменник т. М. Ірчан виступить в найблищу неділю 16. листопада в У.Р.Д. на святочному концерті з рефератом про подвиги героїв т.т. Мельничука, Шеремету і Цепка. Тов. Ірчан був найблищим товаришом безсмертних провідників повстанчої дванадцятки, а також нерозлучним їх товаришом по школі і по довгій-зав'язтій боротьбі з польськими панами. І тільки він один зможе найкраще розказати нам про славних борців. Вже близько рік, як т. Ірчан виступав з промовою на сцені У.Р.Д. і українське робітничтво Вінніпегу без сумніву буде раде його новому виступові.

ВИБОРИ В ЮГОСЛАВІ ВІДБУДУТЬСЯ 8. ЛЮТОГО.

БІЛГОРОД, Сербія, 8. листопада. — Прем'єр Пашіч сформував остаточно нове міністерство, якого одним обовязком буде зарядити нові загальні вибори.

БІЛГОРОД, Югославія, 10. листопада. — Кабінет рішив сьогодні скликати на завтра парламент, щоб вислухати доповідь про його розв'язання і розписання загальних виборів на день 8. лютого.

ДУБЛІН, Ірландія, 8. листопада. — Президент Ірландської Вільної Держави проголосив вчора в парламенті амністію за політичні переступства, поповнені між 6. груднем 1921 р. і 12. маєм 1923 р.

ВЕРНОН, Б. К., 8. листопада. — Підчас доповідяючих виборів до домініального парламенту в окрузі Ел вийшов послом консерватист Грот Стерлінг. З цього округу був вибранний консервативний посол і попередньо.

СВЯТКУВАННЯ СЕМОЇ РІЧНИЦІ РЕВОЛЮЦІЇ В СТОЛИЦІ С.Р.С.Р.

В демонстраціях на Червоній Площі в Москві брало участь не менше як 500 тисяч людей.

МОСКВА, 8. листопада. — Вчора, в день 7. листопада, Москва святкувала величаво сему річницю пролетарської революції в Росії. В демонстрації взяло участь не менше як 500,000 людей.

На Червоній Площі був зроблений перегляд 12,000 новобранців, які біля гробу Леніна зложили присягу на вірність радянській владі.

На підвищенню коло мавзею Леніна находилися Калінін, Ріков, Троцький і Сталін. За військовим походом послидував масовий похід робітників, який тривав чотири години. Похід перед гробом Леніна продовжувався через шість годин.

Святкування семої річниці революції в Москві буде тривати цілих три дні.

РАКОВСЬКИЙ КАЖЕ, ЩО ЯПОНІЯ ВИЗНАЄ ВНЕВДОВЗІ С.Р.С.Р.

Висловлює також надію, що й Злуч. Держави нав'язуть дипломатичні і торговельні зносини з С.Р.С.Р.

ПАРИЖ, 10. листопада. — Радянський амбасадор до Англії Християн Раковський заявив в розмові з представниками преси, що Японія і Злучені Держави визнають вневдовзі Радянський Союз.

Орган французьких комуністів "Іманіте" подає таку заяву Раковського: "Переговори з Японією вже розпочалися і є надія, що в короткім часі вони будуть успішно закінчені. Японія потребує

скорого порозуміння з С.Р.С.Р., щоб скріпити своє становище на Далекім Сході супроти інших країв, особливо супроти Злучених Держав."

"Що-ж до Злучених Держав, то є також надія, що вони в'язнуть вневдовзі на порядок денний справу визнання Рад. Союзу. Вислід недавніх виборів в Злучених Державах зовсім не усуває потреби нав'язати нормальні дипломатичні і торговельні зносини з С.Р.С.Р."

БЕЛЬГІЯ ГОТОВА ВИЗНАТИ СОЮЗ РАДЯНСЬКИХ РЕСПУБЛІК.

БЕРЛІН, 10. листопада. — Депеші з Брукселя доносять, що бельгійське правління заявило готовість нав'язати дипломатичні зносини з Радянським Союзом. Між Бельгією і С.Р.С.Р. відбулася вже виміна нот в зв'язку зі справою визнання.

Тут уважають, що безпосередньою причиною зміни дотеперішнього ворожого становища Бельгії супроти С.Р.С.Р. є визнання Францією радянського правління.

Кажуть, що бельгійське правління піде слідом Франції і в найближчих днях формально визнає Радянський Союз.

СВЯТОЧНЕ ПРИНЯТТЯ В ПОСОЛЬСТВІ РАД. СОЮЗА У ВІДНІ.

ВІДЕНЬ, 8. листопада. — Дипломатичні представники Великої Британії, Німеччини, Італії, Китаю і скандинавських країв були присутні в радянським посольстві на святкування семої річниці пролетарської революції в Росії.

В запрошеннях, розісланих гостям, виразно говорилось, що їх запрошують на святкування річниці революції.

Представники Злуч. Держав і Румунії, так як їх правління не визнали дотепер Радянських Республік, запрошені не в'язано.

Ща радянським прийняттю Австрія була заступлена своїм містром закордонних справ.

60,000 ІМІГРАНТІВ ЧЕРЕЗ ПОРТ КВЕБЕК.

КВЕБЕК, 12. листопада. — Від 28. квітня до 7. листопада ц. р. прибуло через океан до цього порту 98,867 пасажирів всіх клас, з чого числа 86,060 до Канади. Пасажири прибули на 159 кораблях.

Обчислено, що около 70 проц. прибулих становили імігранти. Це значить, що імігрантів прибуло більше як 60,000.

2,000 НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ДЛЯ "УКР. РОБІТНИЧИХ ВІСТЕЙ" В МІСЯЦІ ЛИСТОПАДІ!

ПЕРШИЙ ВИСТУП ТЕАТРОСТУДІЇ У ВІННІПЕГУ.

В минулу суботу (8. листопада) ми нарешті діждалися першого публічного виступу Театральної Робітничої Студії у Вінніпегу. Виступ цей за ма-ло назвати вдалим і успішним, бо успіх його був незвичайний.

Театростудія, як відомо, ви-брала для свого першого ви-ступу трудну драму-поему "Казку старого млина", мабуть більш задля того, що це один з тих драматичних творів в у-країнській мові, які надаються більше для висколювання те-атростудії, чим задля яко-сь особливої вартості її змі-сту.

Короткий зміст цієї драми вже був поданий в "Укр. Роб. Вістях" і остається хіба при-гадати його кількома сло-вами для того, щоб величез-ні зрозумілі спостережен-ня про гру театростудії. "Ка-зка старого млина", це так ска-зати символічний драматич-ний малюнок наступу капіталі-стичного світа, з його культу-рою, індустрією, машинами, го-монієм міським життям, на світ попереднього його ладу, з спо-кійним життям працюючих серед умов, які з прайвіків творила сама природа, в неспр-одіхних степах і лісах. Капіталі-стичний світ у своїй оманли-вості наступу руйнує "казку старого млина", а тих, що його жили, повертає в своїх слуг і створює нову "казку... який їм — культура" (Подорожній).

Але капіталізм породжує нову силу — пролетаріат, що го-товиться сказати капіталістич-ному світу "перше слово казки нової вже" (Сусанна), з при-ходом якої казки капіталістич-ний "умерти доведеться" (По-дорожній).

Символами цих трох світів-казок виявляються: Марія, Ва-гнер і Подорожній. Марія, мо-лоденька, прекрасна дівчина живе собі з своїм Дідом-мель-ником в млині, серед чарівної природи, в глибокій дебрі, да-леко від людей. Крім Діда знає тільки німого чабана Юрка, що любить її дуже і свої дум-ки та почування виливає в сум-ній грі на сопілці. Життя їхнє тихе, спокійне.

В дебрю приходять молодий інженер Вагнер з землеміром Крамаренком шукаючи за мі-неральними багатствами, бо ду-мають будувати копальні на широких ланах дідача Тарана, з дочкою якого заручений Ва-гнер. Туди приходять і Зага-дочний Подорожній, котрий довідується про пляни Вагнера. Гости нохнуть оподатків млина. Вночі виходить з млина Ма-рія і не помічаючи гостей, танцює під гру сопілки чабана. Вагнер знайомиться з Ма-рією, закохується в її і бере її з млина у свій двір, де вона живе під доглядом його клоч-ниці Марти. Тимчасом під ке-ровництвом Вагнера виростає в степах і лісах Тарана фабрика,

закінчило гомонне індустріаль-не життя, убиваючи спокій та тишину, руйнуючи й старе мирне життя. Перші виступи робітників під проводом По-дорожнього з'являють Вагнер на якийсь час. Невдало при-їждять до Вагнера в гостину ді-дич Таран і його дочка Марія і Сусанна і довідується, що у Вагнера живе Марія. Марія, що була заручена з Вагнером, умовляє і всі вони відіздять до дому. Вагнер попадає в роспу-ку, бо знає, що не оживившись з дочкою Тарана, він не зможе продовжати своєї роботи (бу-дівни культури — як це він го-ворить), бо він не багатий.

Він не і шукає розради в това-ристві "тимчасових гостей" — жінок і гуляк-мушун. Марія, що мала невдовзі стати матір'ю, довідується від локяка Трохима, що в Вагнера є на-речена і від цього терпить великі муки. Вагнер, в прису-тності своїх підлітків го-стей зневажає її і кидає на під-логу. В той мент всакує через вікно до кімнати чабана Юрка, поволоє Вагнера і на руках виносить Марію на двір. Ваг-нер зривається і через вікно з револьвера пострілює Юрка. За посередництвом Сусанни між Вагнером і його наречено-ю Марією відновлюються пе-рервані зв'язки і Вагнер кида-ється до дальшої праці. За по-радою землеміра Крамаренка, він наказує зруйнувати старий млин в дебрі, щоб на його міс-ці збудувати водопровід, що має гнати воду для міста і ко-пальні. Але старенький Дід-мельник не погоджується всту-питися з млина і коли робіт-ники приходять розбирати млин, він ховається до серед-ни, запалює його і сам гине в вогні. Робітники знаходять по-мершого Юрка, которого при-везли в дебрю онучка Діда-мельника Марія, а сама піді-шла в ліс. Повернувшись до го-річного млина, Марія довіду-ється, що Дід-мельник зам-кнувся в млині, кидається у воду. В цей мент з'являється Подорожній і кидається за ною у воду, а також надхо-дить Вагнер, що кається на вид загибелі Казки Старого Млина.

Як-же грали цю драму те-атростудії? У відповідь тре-ба шире признати, що грали вони її так, як це ніде аматори не грали ні одної штуки. І коли оцінювати виставу "Казки старого млина" Театростудією, то її ніяк не можна ставити на рівні аматорських вистав. Бу-ває, що й в звичайних аматор-ських виставах поодинокі ама-тори або аматорки виявляють неабиякий талант, а навіть ча-сом і незрівняну гру; буває, що поодинокі сцени випада-ють дуже добре, але переплітають їх звичайно більш або менші невдачі, іноді досить болючі. Цього не можна сказати про ви-ставу "Казки старого млина".

Перше, що зразу вражало, глядача, це точне знання всіх аматорів і правильне їх вигодювання. Руки і міміку всі театростудії теж вивчили прекрасно. Кожний і кож-на, що брали участь у виставі зна-ли своє місце на сцені в кожній дії і кожній сцені. Не було спі-зень ні в мові (у випадках), ні в потрібних змінах місць на сцені, ні в рухах, ні при входах і виходах. Найкраще випада-ла друга дія, особливо-ж пре-красні і сильні були її початок (суперечка Вагнера з Подо-рожнім), остання сцена першої дії (коли Марія підходить до Вагнера а потім утікає до мли-на), кінець третьої та кінець четвертої дії. Це, так сказа-ти-б, загальна оцінка.

З поодиноких ролей викона-на найкраще роль Вагнера. Повне зрозуміння своєї ролі, переняття нею, виразна дзвін-ка мова, правильні, ефективні рухи, прекрасна міміка скла-ли на вірний тип Вагнера, що кращого не можна сподіват-ися від професійного актора. Особливо прекрасно була гра Вагнера в першій, другій і при кімці третьої дії. Маріяна Казка чарувала своєю грою, але місцями (дуже рід-ко) говорила дещо затяго, по-немов-би проявляла невпевні-себе. При кімці першої дії і в третій дії, коли довідується вона про те, що у Вагнера є наречена, Маріяна грала незрів-няно чудово. Взагалі наша мо-лоденька аматорка виявила великий талант. Танець Маріяни в першій дії вийшов прекрасно, тільки слід було його пере-рвати раз або два, бо був за дов-гий.

Подорожній грав дуже добре, а в другій дії був просто нез-рівняний. Сильна стат товари-ща аматора, його добре ви-вичені рухи і міміка, виправле-на мова (давніше товариш грі-шив часом "проковтуванням" слів), знаменита гра робила на глядачів велике враження. Ду-же добре грав землемір Кра-маренко, який виявив неабиякий талант. Дід-мельник також, як було видно, доложив чимало праці над своєю ролюю і грав добре, хоч часто мовою

попадав в надто чулливий тон, який не зовсім відповідав акції. Знаменитий тип був німого ча-бана Юрка. Актор справився з цєю трудною ролюю пре-красно. Дуже добре і вільно гра-ли свої ролі Сусанна, Трохим, локяка Вагнера, Марта, ключ-ниця, Анелька і Фані і в кож-ного з них слід було не тільки талант, але й знайомство зі сценою. Добре грали й Марія і перший та другий гості, хоч були вони не зовсім в своїх ро-лях. Дуже добре грав також гурт-робітників в останній дії і з цю гуртову сцену наші а-матори повинні дещо навчи-тися.

Уваги мої мають на цілі не догана деяким театростуді-ям, бо на таку рішучо ніхто на заслужив, а тільки виказу-ють чого не доставало, щоб їхню гру зробити зовсім викин-чею. Загально-ж беручи, сво-єю грою наші театростудійці куди перевищили гру аматорів, яких ми привичаєні бачити на сценах і можуть сміливо по-рівнятися з многими професі-ональними акторами.

"КАРПАТСЬКА НІЧ".

Накладом Робітничо-Фар-мерського Видавничого То-варства в Вінніпегу вийшла перша книжка т. М. Ірчана, пи-сана на канадській землі п. н.: "Карпатська ніч". Книжка о-біймає 178 сторінок друку.

Є це знамените оповідан-ня з терену кривавої війни й американського робітничого життя. Коли це оповідання т. М. Ірчана друкувалося в "Укр. Роб. Вістях", то українські ро-бітники з захопленням читали його.

— Дай наш перечеитаю.

— А хіба ти не чув як я чи-тав?

— Але дай, нехай сам прр-читаю, бо мені здається, що

І нема тут нічого дивного. Автор "Карпатської ночі" на-писав це оповідання в нашій рідкій робітничій мові. Чита-еш й відразу малюєш собі кар-тину, й не лише бачиш картинку, а чуєш вухами, відчу-ваєш серцем, бачиш очима: війна, жовніри, Шавала, Бой-ки...

Бойки, Бойки... А хіба-ж во-ни чужі? Вони-ж наші по крові, по мові й по нужді і автор чудово змалював нам своєю раненою рукою дійсний обра-зек їхнього життя.

"Це ті забуті-невідомі люди, які навіть не кожного року їд-раз в рік на великдень білу будую з висівним хлібом... Лі-тература не знає про їх долю, тільки в географії українських земель існує коротесенька згадка про них, про їх назву".

Як-же його не зрозуміти, як воно так-близьке, рідне? Це не байочка про "Сорокати штани", не "Тисяч я одна ніч". Це правдиве оповідання з при-ближно "Тисячу двіста чорей" — з чотирох років кровавої війни — різні бідного й по-венолого робочого народу.

— Ба-а-ах!

— Вітер позирвав сніпом з хати а жінка недужа...

— Воля ти мене маю в коліс-ці придумати!

А далі:

"На мерщя ранені, на ранених мерці, на всіх них це жовні воля...

— Смерть, смерть! Гину... Ма-мо рідна!"

Читаеш й пригадуєш слова шаповалового робітника: "Ото ці-ляе... Мов фарбою по полот-ні!" Перед вами картина кро-вавої війни, чуєш крик, зойк і плач своїх братів, синів, сво-їх кривих — нещасних рабів, котрих панська влада віддала в жертву кровавому боготу.

— Ой! Боже! Ай-ай-ай! І заплякав хтось так жалісно, так щиро, як дитина.

— Мамо! Мамо!"

Це так плакали молоді хлоп-ці-воки, котрих виправили у-країнські панки аж в Карпати збудувати "Неньку Україну". Плакали, бо хотіли жити. З ними плакав також й Матвій Шавала, старий чоловік, й ти-сячі подібних Шавалів.

Дальше автор описує про-життя Матвія Шавали в Аме-риці, про його працю, про ме-шкання, про те, як його об-крали. Вкрали в него шість-літню заробітну платню, як він їхав перший раз до рідної зем-лі, до жінки, до дітей а по-враті грошей вернув назад до Америки та мусів других шість років працювати. Відтак по-ворот до рідні, в доньки весі-ля, а жінка вже має другого чоловіка.

Щоби хотів хоч коротці переповісти, та пояснити, то забрало-б дуже багато місця, а на це нема потреби. Пояснен-ня до творів т. М. Ірчана вам не треба, бо'ві їх самі добре розуміють і переживають те, що в них описане. А спеці-ально "Карпатська ніч" — це один з найпопулярніших тво-

бачу перед собою Карпати, Матвія Шавалу...

Такі слова не раз можна було почути в шапі при подуєнку. Принесе один робітник "Вісти", читає голосно всім, а по пере-читанні "Вісти" йдуть по ру-ках, кожний читає це раз, "бо йому здається, що бачить Кар-пати, Матвія Шавалу"...

— Ото ціляе... Мов фарбою по полотні!

— Коли слідкуєш виїде?

— Цікаво знати, що далі бу-де з Шавалом?

Так з дня на день. Жінки на-віть на вулицях говорили:

— Матвій Шавала вже знов в Америці...

— От бідний він, бідний...

рив тов. М. Ірчана. Про жит-тя Матвія Шавали в Америці, (в котрім то оповіданню є змалюване також й наше жит-тя), — т. М. Ірчан описав так уміло, що самого себе бачиш в цій творі.

Як дійсний пролетарський письменник, т. Ірчан вміє не лише змалювати картину ро-бітничого життя, але й заста-вити своєю популярною мо-вою всіх цих пригноблених глядіти на цю картину.

— "Жоно моя, Марійко моя! ти донечко Анелько і ти Митри-кій! Клянуся вам до нг пісьне-мо і пороги цілаю хати рідної... Аби хоч на мноту побачити вас, бо дуже мені прирор тут. Тай за землею бачю серцем і душею..."

Читаеш й пригадуєш собі: Чи я так не писав? Не один Шавала заливався сльозами, як диктував мені листа до своєї Марійки, Аннички і Митрика...

Багато робітників з захоп-ленням читали "Карпатську ніч" в "У.Р.В.", але це вже було давно, переривано, а тепер в купці, в одній книжці з поправ-ками. Тому кожний укра-їнський робітник, фермер, ро-бітниця й фермерка, повинні якнайшкороше набути цю цінну й популярну книжку "Карпа-тська ніч". Це не лише перша українська книжка на амери-канській землі, в котрій зма-льований жах кривавої різні світової війни й нещасного ро-бітничого життя в Америці.

Книжка написана таланови-тим пролетарським письмен-ником — воюком і борцем за волю робітничо-селянської У-країни.

В жовтні цього року минуло якраз десять років, як тов. М. Ірчан почав вперше писати і ця книжка, "Карпатська ніч", в десятилітню річницю літе-ратурної праці т. М. Ірчана є не-мов дарунок від него для за-океанських українських робі-тників та фермерів.

Прийміть цей дарунок шире; бо він збагачує нашу ще дуже бідну літературу.

Хай-же не буде українського робітника й робітниця, ферме-ра й фермерки, що не мали-б цієї книжки!

Хай росте й збагачується у-країнська робітничка літерату-ра!

Синьоверголець.

ПРИТХАЛИ ЗА ГОЛОСАМИ.

Нордга, Ала.

До цієї місцевості приїхав недавно президент 18. майнерського округу Шерман та секретар Пікак, які мали спеціальний мітинг та пояснювали, чо-му майнери програли страйк, Шерман крутив дзяком, як фірман ботогом, хитро уважаючи, щоб не лягнути се-бе самого. Доказував, що він в програму страйку є найбільша та, що "Том бенк" збанкрутував, в яко-му майнери втратили свої обшадни-сти. Сказав також, що в Луїс вінен, бо він (Шерман) писав до Луїса, щоб той приїхав та попросивши роботу на користь страйкерів, але бідний Луїс був дуже занятий і не міг приїхати. А занятий він був роботою в користь виборчої кампанії да Фолета, на яку у него був і час і фонди, а для страй-куючих майнерів не було.

Оповідання т. М. Ірчана, (в котрім то оповіданню є змалюване також й наше жит-тя), — т. М. Ірчан описав так уміло, що самого себе бачиш в цій творі.

Як дійсний пролетарський письменник, т. Ірчан вміє не лише змалювати картину ро-бітничого життя, але й заста-вити своєю популярною мо-вою всіх цих пригноблених глядіти на цю картину.

Після промови було багато запитів і між ними був запит, чи хоче Шерман остати в на далі президентом 18. округу. На це він демокічно від-повів, що він радше згодився-б працювати у майні, чим бути прези-дентом, бо він... жонатий, а тут все тре-ба їздити в нема часу бути дома... Але... але, як майнері схочуть то він буде. Біда тільки, що газети — одна в Торонто, а друга "форейнерська" є проти него, так що йому бідному та-ко прихочиться... І знову, він же жо-натий.

Отako мовов Шерман. Показуйте його, товариші майнері, звільні при слідуючих виборках з президента, дай-те йому нагоду заняти смейного ша-ста, а то бачите, як нарікає. Не го-лосуєте на него, а вам він сам буде за це "яданий", та в робітників лежше лігнуть, побуваюши цього капіталі-стичного прислужника.

Майнер.

З РОБІТНИЧОГО РУХУ В ЕД-МОНТОНІ.

Від початку осіннього сезону то-варинні і товаришки при Укр. Роб. До-мі в Едмонтоні так заняті працею, що ані одного вечера не мають вільно-го. А в неділю робота великою від 10. годин рано і до пізньої ночі. В день мітинги, проби, а вечірній кон-церт, або інші повнаці підприємства.

Відділ Укр. Секції Компарті Кана-ди цілими силами працював при до-повненні провінціальних вибо-рах, до кандидатів т. Бартоломею, який дістав так поважне число голосів, що до цього часу в Едмонтоні ніякий робітничий кандидат не дістав навіть позолонти голосу. Тепер відділ за-являє "о роботи при місцях вибо-рах, де робітники докладають всіх зусиль, щоб провести своїх радних. Завданням нашого відділу є працювати шире в цем напрямі серед укра-їнських робітників.

Театральна Робітничка Студія при Укр. Роб. Домі відбуває свої лекції, проби представляє і співає, бо хоче щоб свої вистави довели до належ-ної висоти. Товариство Молоді тако-го енергійно працює над своєю са-моосвітою, бере участь в Драматич-них, але викладає і т. н.

Жіноче товариство відбуває свої лекції що другого понеділка, а тепер працює над збіркою річей для бази-ру, який має устроїти невдовзі. А це також вимагає тяжкої праці.

Робітнице Запомогоче Товариство і собі старается вигнати більше чле-нів до організації, хоч тепер досить тяжко працювати на цю мету. Од-нак після заїту Центрального Коміте-ту, що був поміщений в "Укр. Роб. Вістях", робітники побачили, що за короткий час до каси Р.З.Т. виланду-поважна сума грошей і воно виплати-ло велику суму допомоги, та проте має в касі \$5,000.00. Робітники поча-ли говорити, що Р.З.Т. буде мати у-спіх, тому треба його вскоди органі-зувати.

Діточа школа також не лишається по заді і риншла причинитися в міс-ці листопад своєю працею до помо-чі робітничій пресі, в котрій діти ма-ють свою сторінку.

Ці коротенькі вісті свідчать, що ор-ганізовані українські робітники і ро-бітниця в Едмонтоні та їхні діти зав-жди працюють на організаційну й освітньому полі для добра робітничо-го загалу. Працюють і нікому про свою працю не кричать. Люди самі бачуть і оцінюють, бо всякий бачить, що коли серед Українців в Едмонто-ні велеться активна праця, то це в Укр. Роб. Домі. Не мусить признати навіть наші противники. Працюйте, товариші і товаришки з зав'язан-ням далі, бо така праця приносить користь трудовому загалу і насолоду самим працівникам.

Око.

В комуністичному суспіль-стві кожний працюватиме по змозі, а одержуватиме по тре-бі.

ПОДЯКА ТОВ. М. ІРЧАНА.

Шановна редакція "Укр. Роб. Вістей"!

Не відмовте помістити в одному з найбли-щих чисел "Укр. Роб. Вістей" кілька моїх слів з нагоди десятої річниці моєї літературної праці.

Українська робітничка преса в Канаді і Злу-чених Державах дбалим-етатями згадала про десятиліття моєї письменницької праці і це бу-ло для мене великою несподіванкою. Ніякого ювелю я не обходив, але не по моїй вині ці річниця прийняла характер масового свята. Осо-бисто вважаю, що мой дотеперішня праця ще за мала, щоб аж обходити ювілей. На скільки дозволяли мені умовини, я писав і літератур-ний мій дорібок за цих 10 років можна більше цінити по змістові, як по кількості. Довгі роки безперервної боротьби на фронтах не да-вали мені змоги писати. Тільки після закінчен-ня війни, почали появлятися мої твори окреми-ми книжками накладом робітничих видавництв. І безмірно щасливий я, що ті книжки найшли таке щире прийняття в тих, для яких призначе-ні вони. Чи-ж може бути більше щастя в лю-дині, як то, що її розуміють і радість та страж-дання переживають разом з нею десятки тисяч працюючих?

Одержані листи і телеграми з привітаннями я не даю для використання робітничій пресі і не в силі відповісти на них окремо. На цьому місці шире дякую всім організаціям і пооди-ножким товаришам та товаришкам Канаді і Злу-чених Держав, які пам'ятали про мене в день могого письменницького десятиліття. Дякую

му акорді. А перед мною, як і перед Вами по-слався довгий шлях. Шлях — не вквітчаний розами, не м'ягенький від білого пісочку, а твердий та колючий. Та в цьому й наша сила. В цьому наше зав'язтя.

З приводу десятої річниці моєї скромної лі-тературної праці я одержав численні привітан-ня від українських робітничих організацій та поодиноких товаришів-робітників і фермерів та робітниць і фермерок так з Канади, як і Злу-чених Держав. Особливо літературно-проле-тарський світ американської землі поспішив зі своїми щирими бажаннями.

Всі ці листи і телеграми залишаються в мене найдорожчою пам'яткою на ціле життя. Деякі листи писані тяжкою рукою робітників і ро-бітниць, незграбно, але цілою душею і вони ста-шенно дорогі для мене. Це й є той бажаній-могутній акорд, яким живу я і який додає мені сили до дальшої праці на користь працюючих мас. Моя кімнатка в той день звеселилася сві-жими-червоними квітами і хоч самому мені бу-ло ніяково, та відчув я ще глибоше безгранну любов до Вас Дорогі товариші і товаришки. Хай-же моя ніяковість і зворушення в цей день від Ваших несподіванок для мене буде найкра-щою заурокою, що я, дрібна частинка Вас у-сіх, всю працю і все життя віддаю Вам.

Дякуючи ще раз за це ненадійне для мене свято, з окрема складаю сердечну подяку всім українським робітничим організаціям Вінніпегу, Трансконі і Іст Кидлонан за ті дарунки, якими обдарували вони мене окрім привітань в день могого десятиліття. Дотеперішня і майбутня моя культурна праця, це всі Ви товариші і то-варишки і я Ваш, тільки Ваш

так, як вмію і краще дякувати не в силі людина, як не в силі висловити цього самими словами. Моя дальша літературна праця буде найкра-щою подякою.

Пішучи ці стрічки не можу промовчати ще одної несподіванки, яку зробили мені всі він-ніпегські українські робітничі організації разом з організаціями з Трансконі і Іст Кидлонан. Коли в понеділок 10. листопада одержав я за-прохання на літературну вечірку в У.Р.Д., я ра-до згодився прибути на неї, тим більше, що на цій вечірі повинні були виступити члени рідної мені Заокеанської Філії Союзу Пролетарських Письменників "Гарт". Але як-же вразило мене, коли опинився я між кількома сотнями робітні-ків та робітниць у великій залі У.Р.Д., та почув з уст промовців моє імя а в слід за цим довгі-бурні оплески аудиторії. Це свято зробило на мене пострясаче враження і ніколи не забуду я цього ненадійного, памятного вечера. Я не міг говорити багато в цей вечер. Був я на стільки зворушений, що ясно висловити свою думку я не був в силі. І не тільки один я був зворушений. Підчас привітань представників і представниць всіх робітничих організацій, де-які товариші і товаришки витрали сльози. В їх і моїх очах ці сльози були не з жалю, не зі смут-ку, а з дивного-великого зворушення. Це й був той могутній акорд, що заставляє мене творити і в якому зливаюся з широкими працюючими масами. Ніколи не забуду той хвіль, як на сце-ну вийшла молоденька представниця Централь-ного Комітету Спілки Української Робітничої Молоді і передаючи мені китячок червоних тро-янд, вітала ширими словами, в яких був подих

запашної весни. Мабуть в цьому місці загаль-не зворушення дійшло до найвищої точки у всіх. Чому? Годі сказати. Може тому, що представниця наших робітничих "бейбі" з лі-точую простотою і ширістю говорила, а може тому, що це були слова нового робітничого свідо-мого покоління.

Дорогі Товаришки і Товариші СЪУРМ! Не так давно і я був таким, як зараз Ви. Ще де-сять років тому назад, будучи у Ваших літах, колов я свої ноги і серце на гострі життєві ко-лючки. Цей біль привів мене до Вас. І коли Ви передали мені розкішні троянди, то безмір-но дякуючи Вам за них і за слова Ваші, бажаво Вам з цілого серця, щоб дожили Ви до того ча-су, як не буде вже ран і болей ні в Ваших бать-ків, ні у Вас самих. Бо сьогоднішнє наше жит-тя на зверх таке-ж, як оті запашні троянди. Червоні квіти — крив, зелені листочки, а між листочками гострі колючки...

Дякуючи ще раз за це ненадійне для мене свято, з окрема складаю сердечну подяку всім українським робітничим організаціям Вінніпегу, Трансконі і Іст Кидлонан за ті дарунки, якими обдарували вони мене окрім привітань в день могого десятиліття. Дотеперішня і майбутня моя культурна праця, це всі Ви товариші і то-варишки і я Ваш, тільки Ваш

запашної весни. Мабуть в цьому місці загаль-не зворушення дійшло до найвищої точки у всіх. Чому? Годі сказати. Може тому, що представниця наших робітничих "бейбі" з лі-точую простотою і ширістю говорила, а може тому, що це були слова нового робітничого свідо-мого покоління.

Дорогі Товаришки і Товариші СЪУРМ! Не так давно і я був таким, як зараз Ви. Ще де-сять років тому назад, будучи у Ваших літах, колов я свої ноги і серце на гострі життєві ко-лючки. Цей біль привів мене до Вас. І коли Ви передали мені розкішні троянди, то безмір-но дякуючи Вам за них і за слова Ваші, бажаво Вам з цілого серця, щоб дожили Ви до того ча-су, як не буде вже ран і болей ні в Ваших бать-ків, ні у Вас самих. Бо сьогоднішнє наше жит-тя на зверх таке-ж, як оті запашні троянди. Червоні квіти — крив, зелені листочки, а між листочками гострі колючки...

Дякуючи ще раз за це ненадійне для мене свято, з окрема складаю сердечну подяку всім українським робітничим організаціям Вінніпегу, Трансконі і Іст Кидлонан за ті дарунки, якими обдарували вони мене окрім привітань в день могого десятиліття. Дотеперішня і майбутня моя культурна праця, це всі Ви товариші і то-варишки і я Ваш, тільки Ваш

М. Ірчан

11. листопада 1924 р.

ЦІННА КНИЖКА

Кожний український ро-бітник в Канаді повинен мати в своїй бібліотеці і користати з цінного нау-кового твору Юлія Ліп-перта п. н.

ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ.

Книжка обнімає 400 сторі-нок друку більшого фор-мату, зі 112 ілюстраціям, напечатана на книжковій папері. На українську мо-ву переклав П. Дятлів.

Ціна цієї книжки \$2.50.

Для відділів і філій Ст. У.Р.Д. та відділів У.С. Р. П. К. тільки за половину ціни.

Замовлення посилайте на слідуючу адресу:

J. Boychuk
21 Denison Ave.,
TORONTO, ONT.

Не забувайте про пресо-вий фонд однієї україн-ської робітничої газети в Ка-наді!

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

БЕРУТЬСЯ ДО ПРАЦІ.

Норанг, Ата.

Законом місцевого відділу Р.З.Т. скликано було 26 жовтня робітничий мітинг в хаті т. Івонка, президентом якого був т. Івонко, а бесідником т. Котуша. Тов. Котуша говорив про найближчі завдання організації, а потім класово-товаришню допомогу Укр. Роб. Домом в Едмонтоні і Калгарі, звідки тяжко ще доїти, а який в свою чергу спливає присутній і організаційну працю в тих місцевостях.

Потім закликав товаришів, щоб вони могли збудувати організаційний Фонд Західного округу Конфедер. аби мав змогу виявляти вислати свого організатора між робітників і фермерів.

Головно т. Котуша радив товаришам, щоб толерантно завоювали в розмовах чи поодиноких дискусіях при роботі, чи де-то не було з місцевими робітниками, які не є в організації, бо тільки в такий спосіб ми зможемо перекопати таку варіанцію та повести гармонійну працю взагалі. На закінчення класка широко працювати в листопаді за нашої преси: "Укр. Роб. Вістей" і "Робітничий".

По скінченню промови т. Котуша вивізнався дискусія, з якої вивилося, що є потреба скликати найкорше ще один мітинг. Решено так мітинг відбути 28 жовтня. Такий мітинг відбувся в призначений час знову у хаті т. Івонка. Мітинг отворив т. Трухан, а головував т. В. Мішок. Председатель пояснив цілі скликання мітингу і покликав до слова т. Котуша. По довній промові т. Котуша зявив, що буде давати лекції два рази тижнево на тему "Політичної економії", на що присутні радо згодилися.

По цім т. Мішок порушив справу відволання співацького гуртка і сказав, який хосен з него буде для місцевого робітництва. Після цього поклали товариш і товаришки вписуватися до Співгуртка; вписалося 9 жінок і 14 чоловік. Сформовано мандолинову оркестру з 8 добре вправних інструментів. Директором вбрано т. Мішка. Віз 1 листопада розпочалася у нас просвітна і мистецька праця, яка, віримо, буде гарно розвиватися та принесе користь організації і нашій пресі.

Робота в майнах цієї місцевості розпочинається аж 15 листопада, так що наші товариш і товаришки мають змогу підготуватися до просвітної праці. Ми маємо тепер "Енергійного" і свідомого товариша, Котуша, який своїм досвідом зміцнить нашу організацію. Між жінками є бажання організувати жіночий відділ, що можливо невдовзі і станеться.

М. Івук.

ІСПИТИ ДІТЯЧОЇ ШКОЛИ.

Венкувер, Б. К.

При Укр. Роб. Товаристві в Венкувер відбувся іспит робітничої дитячої школи. Перед іспитом промовляв т. Кошовський від шкільного комітету, який пояснив значення дитячої школи при робітничій організації і подякував товариству за його ширшу працю для користі дітей українських робітників в Венкувері.

Потім розпочався іспит. Діти дуже гарно вивчалися з того, чого вони навчилися в робітничій школі. Ряд дітей виступав з грою на мандолинах і на скрипках а також з читанням. Грали і співали з поодиноким і гуртом, а на закінчення відповіли "Червоної

КОНЦЕРТ--МІТИНГ

Для вшанування 2-ої річниці трагічної смерті т. р. революціонерів С. Мельничука, П. Шеремети і І. Цепка, які погибли від польсько-шляхетських кулі в Чорткові 11 листопада 1922 року, члени філії Ст. У. Р. Д. в Іст Килдонан устроюють в неділю, 16. листопада ц. р.

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ--МІТИНГ

Програма цього концерт-мітингу добрана й різноманітна. Промовляти буде т. В. Н. Колесника. Прихід з концерту призначений для підтримки нашої робітничої преси "Укр. Роб. Вістей" і "Робітничий".

ТО-Ж ПРИХОДИТЬ НА ЦЕЙ КОНЦЕРТ ГРОМАДНО.

В суботу, 22 листопада Драму гурток при філії Ст. У. Р. Д. в Іст Килдонан відіграє надзвичайно веселу і смішну комедію п. н.

"ЖИНАТІЙ ЧОРТ"

В цій штуці беруть участь товариш і товаришки в У. Р. Д. у Вінніпегу.

На представлення приходять завчасу, щоб не забракло місця.

ПАТРИОТИЧНИЙ ВІДЧИТ.

Едмонтон, Ата.

Одній божої неділі "наші патріоти" з інституту Грешемського наряду спромоглися на візит, та й той вилетів на самий не до смаку. Сам референт, який був Дашків, сказав у своїй виступі, що "націоналізм український організм неабсолютно укорінен, бо наші профітники замість більше бізнесменами, з яких вони неживають. Взяти хоч би релігійну боротьбу, яка загнала нас на триста літ назад. Українська національна преса заперечена в цю боротьбу і висуває найбільшій пашкиві одна на другу, доказуючи в цей спосіб коту реалізація. А націоналізм, який, яку мали будувати в наших інституціях, має більше вогню на собі, чим сама вартя. Наша інтелігенція лише навів свої і коли званти роботу нашій інтелігенції то в вінніпегській "архипартиях" Макарі на таку роботу може спромогтися".

Воспавши своїм, Дашків вчепився і робітничої організації. "Права" — сказав він — є українська робітничая організація, котра заслугує в своїй роботі на признание, але зяється її лекція працювати, бо вона дістає фінансову поміч з заграниччя. Колись наші більшовики були-б нешу інтелігентні вистріляти, а тепер вони вже збирають нашу інтелігенцію до себе, тому вони роблять поступ".

З такими то аргументами публічно вивідав один з патріотів в патріотичному інституті про патріотів. Це дуже обурило присутних зверх-патріотів і вони почали обурено кричати проти такого вивідку. Хотіли референта розізнати. До "слова", правильніше до крику зголосилося 8 бесідників.

Перший п-пан Галицький сказав: "Я сам православний і ані трохи не жадаю, що ми вернулися аж триста років назад, бо ми пропустили таку важну справу, яку реалізація, байдужко".

Голова оборони інтелігенцію, переконуючи, що "вона прихіла з старого краю дуже біла і попала в шок, що ж інші обставини. Одно, що я міжок, на жаль, сказати, на шесте трети покоління в Канаді калять хресте, бо вони зосили самозмістою".

Семенов, бізнесмен з Редвей Сентр, дуже жадував, що референт так агітує всю патріотичну роботу, а головну релігію, в якій працює найкраще по-пачується. Ми повинні все своє захвалювати, хоч перед своїми дітьми, бо як же вони будуть так виростати?"

Цікаво також, що Дашків скритикував всю українську патріотичну пресу, а "Укр. Роб. Вістей" не ціпав.

Говорили ще інші, але бесіда із шкільним безмістовна, тому нема потреби про них тут говорити. З робітничих встав т. О. Кравківський і сказав: "Колі я приїхав до Едмонтону в 1908 році, то застав тут в Україні, але Рутенці, котрі свій патріотизм про-славили продажею лотів. І тоді була вже робітничая організація, а це Укр. Соц. Демократична Партия, яка мала свою пресу. Більшовики тоді не було. Хто-ж тоді утримував робітничу пресу? Нині бачимо в "Укр. Роб. Вістей" цілі козачині запознені пресовим фондом, який складають самі робітники. Ос зявдні дістає гроші наша преса, а не із заграниччя. Навпаки, українські робітники посилають ще зявдні фінансову поміч за границю".

На це референт сказав, що він не твердить, що робітники дістають гроші з заграниччя, бо він референт бачи. Хай їм православний бог допомагає. Око.

Такий то відчит відбувся в патріотичному інституті. Сказали хоч і самі собі правду в очі, хоч не всю, але все таки сказали.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

ПАТРИОТИЧНИЙ ВІДЧИТ.

Едмонтон, Ата.

Одній божої неділі "наші патріоти" з інституту Грешемського наряду спромоглися на візит, та й той вилетів на самий не до смаку. Сам референт, який був Дашків, сказав у своїй виступі, що "націоналізм український організм неабсолютно укорінен, бо наші профітники замість більше бізнесменами, з яких вони неживають. Взяти хоч би релігійну боротьбу, яка загнала нас на триста літ назад. Українська національна преса заперечена в цю боротьбу і висуває найбільшій пашкиві одна на другу, доказуючи в цей спосіб коту реалізація. А націоналізм, який, яку мали будувати в наших інституціях, має більше вогню на собі, чим сама вартя. Наша інтелігенція лише навів свої і коли званти роботу нашій інтелігенції то в вінніпегській "архипартиях" Макарі на таку роботу може спромогтися".

Воспавши своїм, Дашків вчепився і робітничої організації. "Права" — сказав він — є українська робітничая організація, котра заслугує в своїй роботі на признание, але зяється її лекція працювати, бо вона дістає фінансову поміч з заграниччя. Колись наші більшовики були-б нешу інтелігентні вистріляти, а тепер вони вже збирають нашу інтелігенцію до себе, тому вони роблять поступ".

З такими то аргументами публічно вивідав один з патріотів в патріотичному інституті про патріотів. Це дуже обурило присутних зверх-патріотів і вони почали обурено кричати проти такого вивідку. Хотіли референта розізнати. До "слова", правильніше до крику зголосилося 8 бесідників.

Перший п-пан Галицький сказав: "Я сам православний і ані трохи не жадаю, що ми вернулися аж триста років назад, бо ми пропустили таку важну справу, яку реалізація, байдужко".

Голова оборони інтелігенцію, переконуючи, що "вона прихіла з старого краю дуже біла і попала в шок, що ж інші обставини. Одно, що я міжок, на жаль, сказати, на шесте трети покоління в Канаді калять хресте, бо вони зосили самозмістою".

Семенов, бізнесмен з Редвей Сентр, дуже жадував, що референт так агітує всю патріотичну роботу, а головну релігію, в якій працює найкраще по-пачується. Ми повинні все своє захвалювати, хоч перед своїми дітьми, бо як же вони будуть так виростати?"

Цікаво також, що Дашків скритикував всю українську патріотичну пресу, а "Укр. Роб. Вістей" не ціпав.

Говорили ще інші, але бесіда із шкільним безмістовна, тому нема потреби про них тут говорити. З робітничих встав т. О. Кравківський і сказав: "Колі я приїхав до Едмонтону в 1908 році, то застав тут в Україні, але Рутенці, котрі свій патріотизм про-славили продажею лотів. І тоді була вже робітничая організація, а це Укр. Соц. Демократична Партия, яка мала свою пресу. Більшовики тоді не було. Хто-ж тоді утримував робітничу пресу? Нині бачимо в "Укр. Роб. Вістей" цілі козачині запознені пресовим фондом, який складають самі робітники. Ос зявдні дістає гроші наша преса, а не із заграниччя. Навпаки, українські робітники посилають ще зявдні фінансову поміч за границю".

На це референт сказав, що він не твердить, що робітники дістають гроші з заграниччя, бо він референт бачи. Хай їм православний бог допомагає. Око.

Такий то відчит відбувся в патріотичному інституті. Сказали хоч і самі собі правду в очі, хоч не всю, але все таки сказали.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

Хай їм православний бог допомагає. Око.

МІСЦЕВІ ВІСТІ

Місячні Збори членів Відділу Ст. У. Р. Д. у Вінніпегу відбулися в неділю, 16 листопада, в год. 3. по полудні в саї У. Р. Д.

На зборх є важні справи до погодження, тому проситись всім товаришів і товаришок прибути на означений час.

Школа для неграмотних. — Заходом відділу Секції Жінок Робітничі істнує в У. Р. Д. у Вінніпегу від дня 28 жовтня школа для неграмотних, до котрої можуть вчати українські робітничі і робітнички. Науку відбувається щовітряка і четверга кожного тижня від 8. до 10. години вечером.

Заряд Р.З.Т. виплачує хорому члену ви призначеному йому за допомогу, а вразі смерті заряд Р.З.Т. виплачує родній класці посмертно.

Товариш, робітничка, час вам вже асім стати членами Р.З.Т., час вже збудувати твердий собі забезпечити та не просити і не жеряти в тяжку клоаку.

Так і воно-часом буває, що товариш мали нагоду вписатися до Р.З.Т., а цього не зробили, а након слабкість до товаришів де адуться? До У. Р. Д. за допомогою, але Укр. Роб. Дім на такі цілі грошей не має.

Ні, товариш, так воно не повинно бути, треба стати членом Р.З.Т., а якщо Ви станете членами, то не підете просити, але так скажете, що вам належить за допомогу.

Заряд Р.З.Т. виплачує хорому члену ви призначеному йому за допомогу, а вразі смерті заряд Р.З.Т. виплачує родній класці посмертно.

Товариш, робітничка, час вам вже асім стати членами Р.З.Т., час вже збудувати твердий собі забезпечити та не просити і не жеряти в тяжку клоаку.

Так і воно-часом буває, що товариш мали нагоду вписатися до Р.З.Т., а цього не зробили, а након слабкість до товаришів де адуться? До У. Р. Д. за допомогою, але Укр. Роб. Дім на такі цілі грошей не має.

Ні, товариш, так воно не повинно бути, треба стати членом Р.З.Т., а якщо Ви станете членами, то не підете просити, але так скажете, що вам належить за допомогу.

Заряд Р.З.Т. виплачує хорому члену ви призначеному йому за допомогу, а вразі смерті заряд Р.З.Т. виплачує родній класці посмертно.

Товариш, робітничка, час вам вже асім стати членами Р.З.Т., час вже збудувати твердий собі забезпечити та не просити і не жеряти в тяжку клоаку.

Так і воно-часом буває, що товариш мали нагоду вписатися до Р.З.Т., а цього не зробили, а након слабкість до товаришів де адуться? До У. Р. Д. за допомогою, але Укр. Роб. Дім на такі цілі грошей не має.

Ні, товариш, так воно не повинно бути, треба стати членом Р.З.Т., а якщо Ви станете членами, то не підете просити, але так скажете, що вам належить за допомогу.

Заряд Р.З.Т. виплачує хорому члену ви призначеному йому за допомогу, а вразі смерті заряд Р.З.Т. виплачує родній класці посмертно.

Товариш, робітничка, час вам вже асім стати членами Р.З.Т., час вже збудувати твердий собі забезпечити та не просити і не жеряти в тяжку клоаку.

Так і воно-часом буває, що товариш мали нагоду вписатися до Р.З.Т., а цього не зробили, а након слабкість до товаришів де адуться? До У. Р. Д. за допомогою, але Укр. Роб. Дім на такі цілі грошей не має.

Ні, товариш, так воно не повинно бути, треба стати членом Р.З.Т., а якщо Ви станете членами, то не підете просити, але так скажете, що вам належить за допомогу.

Заряд Р.З.Т. виплачує хорому члену ви призначеному йому за допомогу, а вразі смерті заряд Р.З.Т. виплачує родній класці посмертно.

Товариш, робітничка, час вам вже асім стати членами Р.З.Т., час вже збудувати твердий собі забезпечити та не просити і не жеряти в тяжку клоаку.

Так і воно-часом буває, що товариш мали нагоду вписатися до Р.З.Т., а цього не зробили, а након слабкість до товаришів де адуться? До У. Р. Д. за допомогою, але Укр. Роб. Дім на такі цілі грошей не має.

Ні, товариш, так воно не повинно бути, треба стати членом Р.З.Т., а якщо Ви станете членами, то не підете просити, але так скажете, що вам належить за допомогу.

Заряд Р.З.Т. виплачує хорому члену ви призначеному йому за допомогу, а вразі смерті заряд Р.З.Т. виплачує родній класці посмертно.

Товариш, робітничка, час вам вже асім стати членами Р.З.Т., час вже збудувати твердий собі забезпечити та не просити і не жеряти в тяжку клоаку.

Так і воно-часом буває, що товариш мали нагоду вписатися до Р.З.Т., а цього не зробили, а након слабкість до товаришів де адуться? До У. Р. Д. за допомогою, але Укр. Роб. Дім на такі цілі грошей не має.

Ні, товариш, так воно не повинно бути, треба стати членом Р.З.Т., а якщо Ви станете членами, то не підете просити, але так скажете, що вам належить за допомогу.

Заряд Р.З.Т. виплачує хорому члену ви призначеному йому за допомогу, а вразі смерті заряд Р.З.Т. виплачує родній класці посмертно.

Товариш, робітничка, час вам вже асім стати членами Р.З.Т., час вже збудувати твердий собі забезпечити та не просити і не жеряти в тяжку клоаку.

Так і воно-часом буває, що товариш мали нагоду вписатися до Р.З.Т., а цього не зробили, а након слабкість до товаришів де адуться? До У. Р. Д. за допомогою, але Укр. Роб. Дім на такі цілі грошей не має.

Ні, товариш, так воно не повинно бути, треба стати членом Р.З.Т., а якщо Ви станете членами, то не підете просити, але так скажете, що вам належить за допомогу.

Заряд Р.З.Т. виплачує хорому члену ви призначеному йому за допомогу, а вразі смерті заряд Р.З.Т. виплачує родній класці посмертно.

Товариш, робітничка, час вам вже асім стати членами Р.З.Т., час вже збудувати твердий собі забезпечити та не просити і не жеряти в тяжку клоаку.

Так і воно-часом буває, що товариш мали нагоду вписатися до Р.З.Т., а цього не зробили, а након слабкість до товаришів де адуться? До У. Р. Д. за допомогою, але Укр. Роб. Дім на такі цілі грошей не має.

Ні, товариш, так воно не повинно бути, треба стати членом Р.З.Т., а якщо Ви станете членами, то не підете просити, але так скажете, що вам належить за допомогу.

Заряд Р.З.Т. виплачує хорому члену ви призначеному йому за допомогу, а вразі смерті заряд Р.З.Т. виплачує родній класці посмертно.

Товариш, робітничка, час вам вже асім стати членами Р.З.Т., час вже збудувати твердий собі забезпечити та не просити і не жеряти в тяжку клоаку.

МІСЦЕВІ ВІСТІ

Місячні Збори членів Відділу Ст. У. Р. Д. у Вінніпегу відбулися в неділю, 16 листопада, в год. 3. по полудні в саї У. Р. Д.

На зборх є важні справи до погодження, тому проситись всім товаришів і товаришок прибути на означений час.

Школа для неграмотних. — Заходом відділу Секції Жінок Робітничі істнує в У. Р. Д. у Вінніпегу від дня 28 жовтня школа для неграмотних, до котрої можуть вчати українські робітничі і робітнички. Науку відбувається щовітряка і четверга кожного тижня від 8. до 10. години вечером.

Заряд Р.З.Т. виплачує хорому члену ви призначеному йому за допомогу, а вразі смерті заряд Р.З.Т. виплачує родній класці посмертно.

Товариш, робітничка, час вам вже асім стати членами Р.З.Т., час вже збудувати твердий собі забезпечити та не просити і не жеряти в тяжку клоаку.

Так і воно-часом буває, що товариш мали нагоду вписатися до Р.З.Т., а цього не зробили, а након слабкість до товаришів де адуться? До У. Р. Д. за допомогою, але Укр. Роб. Дім на такі цілі грошей не має.

Ні, товариш, так воно не повинно бути, треба стати членом Р.З.Т., а якщо Ви станете членами, то не підете просити, але так скажете, що вам належить за допомогу.

Заряд Р.З.Т. виплачує хорому члену ви призначеному йому за допомогу, а вразі смерті заряд Р.З.Т. виплачує родній класці посмертно.

Товариш, робітничка, час вам вже асім стати членами Р.З.Т., час вже збудувати твердий собі забезпечити та не просити і не жеряти в тяжку клоаку.

Так і воно-часом буває, що товариш мали нагоду вписатися до Р.З.Т., а цього не зробили, а након слабкість до товаришів де адуться? До У. Р. Д. за допомогою, але Укр. Роб. Дім на такі цілі грошей не має.

Ні, товариш, так воно не повинно бути, треба стати членом Р.З.Т., а якщо Ви станете членами, то не підете просити, але так скажете, що вам належить за допомогу.

Заряд Р.З.Т. виплачує хорому члену ви призначеному йому за допомогу, а вразі смерті заряд Р.З.Т. виплачує родній класці посмертно.

Товариш, робітничка, час вам вже асім стати членами Р.З.Т., час вже збудувати твердий собі забезпечити та не просити і не жеряти в тяжку клоаку.

Так і воно-часом буває, що товариш мали нагоду вписатися до Р.З.Т., а цього не зробили, а након слабкість до товаришів де адуться? До У. Р. Д. за допомогою, але Укр. Роб. Дім на такі цілі грошей не має.